

TUUKKI

3/2004
Joensuun Perhokalastajat ry

T u i k k i

Joensuun Pehokalastajat ry:n jäsenlehti 3/2003

SISÄLTÖ

Hyvää alkanutta syksyä! _____	3
Ohjelma, syksy 2004 _____	5
Back to the Sunnybeach-Karigasniemi, part II _____	9
Vuoden 2004 hallitus _____	16

*Kannen kuvassa kauden lohi Tenosta.
Kuvan on ottanut Ilpo Antikainen.*

© Joensuun Pehokalastajat ry
www.joensuunperhokalastajat.cjb.net
Taitto: **Maarit Ignatius**, gsm 050 354 8453,
s-posti: maarit.ignatius@surfeu.fi

Hyvää alkanutta syksyä!

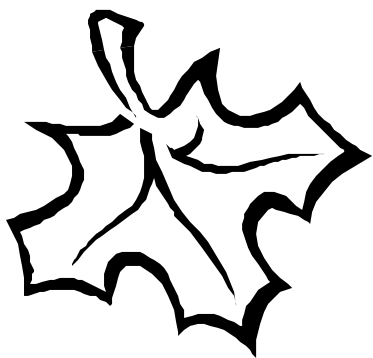
Perhokalastajiin liitetään usein julkisuudessa seikkoja, jotka esittelevät ”Koskiemme piiskaniekat” - Ylösen Joukon sanontaa lainaten herrasmiehinä ja -naisina. Ei ole tuulesta temmattua kuulla puhuttavan harrastajien kärsivällisyydestä, pitkäjännitteisyydestä, sinnikkästä oman vuoron odottelusta ja toisten huomioon ottamisesta perhovesillä. Harvemmin näkee tiedotusvälineissä perhokalastusta esiteltävän kielteisessä sävyssä. Positiivisuus ja lämminhenkisyys liitetään miltei poikkeuksetta perhokalastukseen.

Myös seuratyössä tiettyjen yhteisesti sovittujen sääntöjen, sanotaan niitä nyt vaikkapa herrasmiessäännöiksi, noudattaminen on itsestäänselvyys. Näin muodostamme kiinteän ja eheän yhteisön, jonka jäsenistö koostuu mitä erilaisimmista ihmisistä. Erilaisuus on samalla rikkaus. Seuran hallitus ja aktiiviset jäsenet ovat olleet kevään, kesän ja syksyn aikana järjestämässä monenlaisia retkiä, kerhoiltoja ja tapahtumia. Jokainen jäsen on tervetullut näihin yhdessäolon hetkiin!

Lopuksi ikävämpiin asioihin. Yhteisesti sovittuihin pelisääntöihin kuuluu myös velvoite jäsenmaksun suorittamisesta. Maksu ei ole kohtuuton, mutta syyskuun alkuun mennessä liki kolmannes jäsenistä ei ollut maksanut vuosimaksuaan. Se aiheuttaa seuran taloudenhoidosta vastaaville jatkuvasti kiusaa mm. kirjanpidon ja karhukirjeiden muodossa. Eiköhän sovita, että hoidetaan asia pois päiväjärjestyksestä tämän vuoden osalta ja myös jatkossa hoidetaan velvoitteet ajallaan. Vastinetta jäsenmaksulle seuran puolelta on mielestäni todella runsaasti.

Seuran ‘Suurimman perholohen’ kisaan ehtii vielä. sen verran voinen raotta tämänhetkistä tilannetta, että ”kymppi” on mennyt jo rikki!

Kesän saamattomia suurlohia muistellen

Matti Kettunen
puheenjohtaja

URHEILUUN JA VAPAA-AIKAAN
PARHAAT MERKIT, EDULLISET HINNAT

CARLSON Sport

Telkantie 2, 80100 JOENSUU
Puh. (013) 264 0400

Nostotyöt 18 tn nostimella

KULJETUS

E. LAPPALAINEN

Ukunniemenkatu 7

80200 Joensuu

0400-800 228

Puukeskus

— SE ON JÄMPTI —

Pamilonkatu 22 B

80100 JOENSUU

Puh. 0204 16 5700

Faksi 0204 16 5749

www.iss.fi

**VAHINKOSANEERAUS- JA
TEOLLISUUSPALVELUT OY**

Ohjelma

syksy 2004

Kaikki illat pidetään Tuulisolmulla klo 18.00 alkaen, ellei toisin mainita!

5.10. Aiheena kansainväliset perhonsidontakilpailut

Juhlimme Juuso Aaltosen maailmanmestaruutta, Linervon Joonan ja Antti Kuosmasen erinomaista menestystä sekä Mustadin että Kanadan kisoissa ja Olli Koskisen Mustadin levysiipisten lohiperhojen sarjan kolmatta sijaa. Mitalikahvit ja kuvakooste tämän vuoden kisasidoksista.

7.11. Perhonsidontaa

12.10. SYSSLOMA! **Ei iltoja!**

19.10. Alaheittoharjoitukset Höytiäisen uomassa Onttolassa klo 18.00

Kokeneet Tenon kävijät antavat vinkkejä lohivavan käsittelyyn sekä ampumasiimojen ja eri heittotekniikoiden hallitsemiseen.

Vetäjinä: Pasi Kettunen, Esa Hurri ja K-J Kinnari.

Ajo-ohje: Nouse Kuopion tieltä Onttolan rampille (Pilkon ramppi) Aja n. 1,5km kunnes silta tulee vastaan. Käänny heti sillan jälkeen vasemmalle jokirantaan.

21.10. Perhonsidontaa

26.10. Alaheittoharjoitukset. Paikkana Höytiäisen uoma Onttolassa klo 18.00

Heittoharjoitusten aikaan ei ole tapaamista Tuulisolmulla!

Vetäjinä: Pasi Kettunen, Esa Hurri ja K-J Kinnari.

28.10. Perhonsidontaa

2.11. Pohjois-Norjan lohijoki Langfjordelva

Vieraana Heikki Käyhkö Puruveden Kalaharreista.

4.11. Perhonsidontaa

Perhonsidontan SM-kilpailujen palaveri

ohjelma jatkuu sivulla 7

Malmikatu 5,
80100 Joensuu
Puh. (013) 254 3220
Internet: www.skv.fi

Sinun Kotiasi Varten
 SKV
Välityspalvelu • Isännöinti

RUUVI- JA KIINNITYSALAN ERIKOISLIIKE

KARJALAN PULTTI OY

Salpakatu 6, 80100 Joensuu, puh. (013) 897 801
auto 0500-272 147, 0500-579 358, faksi (013) 897 805

LEMMINKÄINEN

M A T T O A S E N N U S

HEIKKINEN OY

Rekkatie 3, 80100 JOENSUU - Puh. (013) 223 140 - Fax (013) 223 141

Rakennusyhtymä

Mustonen ja Soikkeli Oy

Ankkuritie 6, 81100 Kontiolahti

GSM 0400 675 031, 0400 675 030
FAKSI (013) 731 775

ohjelma jatkuu sivulta 5

9.11. Vieraina perhokalastuksen maajoukkueen jäsenet Janne Pirkkalainen ja Timo Ruokonen Jyväskylästä.

Aiheena seisovan veden perhokalastustekniikat ja kalastusperhot.

HUOM! Ilta alkaa klo 19.00 vieraiden toiveesta!

11.11. Perhonsidontaa

Perhonsidonnän SM-kilpailujen palaveri.

13. - 14.11. PERHONSIDONNAN SM-KILPAILUT TAMPEREELLA

Seuran yhteyshenkilönä Juuso Aaltonen.

16.11. SYYSKOKOUS

18.11. Perhonsidontaa

23.11. Itävallan taimen- ja harjusjoet

Luvassa mahtava kuvasarja Alppien maisemista.

Tietoa matkustusmahdollisuuksista Itävallan perhovesille.

Vetäjänä: Taito Ala-Poikela

25.11. Perhonsidontaa

30.11. Käsivarren Tavva-joki

Vetäjänä: Riku Kuikka

2.12. Perhonsidontaa

7.12. Vieraana Simo Yli-Lonttinen

Aiheena Eko-koskiprojekti

9.12. Perhonsidontaa

14.12. Pikkujoulut

Glögi-ilta ja perhokalastusaiheinen visailu.

Muutokset ja lisäykset ohjelmistoon päivitetään seuran netti-sivuille:

www.joensuunperhokalastajat.cjb.net

Ideoita ja vierailija-ehdotuksia ottaa vastaan hallituksen jäsenet!

Osana elämää.

Pihla
IKKUNAT

IKKUNAT OVET ASENNUS

Pihlavan Ikkuna Oy
Juha Tissari 040 9030765
Teemu Markkanen 040 9030767

info@pihla.net
www.pihla.com

**Rakentajain
Konevuokraamo Oy**
mestari ratkaisu

Wahlforsinkatu 18. 80100 Joensuu
Puh. (013) 127 100

S.&T. TANSKANEN Ky

Metalliovet ja ikkunat	Teräsrakenteet
Julkisivurakenteet	Muut metallityöt

Helatie 14,
80100 JOENSUU

(013) 222 168
0500-375 210
Faksi (013) 223 847

Back to the Sunnybeach- Karigasniemi

Part II

Lohestusta kesällä 2004

Keväisen auringon alkaessa paistaa oli taas aika sopia ansaitun kesäloman ajankohta ja alkaa suunnitella kesän lohestusreissua Tenolle. Kahden viimeisen kesän kuumat ja vähävetiset olosuhteet saivat meidät Salosen Tommin kanssa miettimään lohestusta kevätvesillä. Itse sovin kesälomani alkamaan vk 25 alusta ja Tommi päätti pitää myös lomaa sen viikon. Sovittiin, että lähtöpäivä Tenolle olisi niinkin aikaisin kun perjantaina 11.6., Impin päivänä ja startti illalle kello 21.00. Keväällä seurattessani netistä Tenon jäätilannetta ja veden korkeutta tuli mieleen, että olisiko pitänyt lähteä vielä aikaisemmin. Ylä-Tenolta jäät lähtivät todella aikaisin tänä vuonna jo 5.5. ja kevättulva meni saman tien. Syystä, että tuntureiden lumitilanne oli ollut menneenä talvena huono. Täällä meillä taas vettä oli virroissa riittämiin. Majoitus sovittiin totutusti Camping Tenorinteeseen ja matkanteko saattoi alkaa sovitusti. Yllätyksenä, koko matkan Tenolle, oli hirvien suuri määrä. Viimeinen nähty hirvi meinasi jäädä automme alle Kaamasen mutkassa, väistämiseen ei olisi ollut mahdollisuuksia. Perille kuitenkin päästiin ehjin nahoin.

la 12.6.–su 13.6. Toiveikkaita miehiä Dalvadasissa

Poolilla aiemmat mietteeni veden alhaisesta korkeudesta saivat vahvistuksen. Vesi oli todella alhaalla, alempana kuin normaalisti kesällä. Olin ensimmäistä kertaa Tenolla näin aikaisin kesällä ja siinä menivät haaveeni kalastaa lohta keväällä tulvassa. Keli oli kylmän sateinen, joten vaatetta sai olla päällä reilusti. Viime kesän paidattomasta kalastuksesta ei ollut tietoaakaan. Poolille keräytyi meidän lisäksi kuusi muuta toiveikasta lohimiestä. Onhan tunnettu tosiasia, että keväisin Tenoon nousee suurlohta! Näitä hurjia tarinoita olen minäkin kuullut. Patomontusta ensimmäisellä heitolla saamani noin 800 g harjus sai vereni kiertämään suonisani. Loppuilta satoi kylmää vettä ja oli tuulisen tyhjää. Palatessa majalle mietittiin seura-

van päivän kalastusta ja päätettiin lähteä Yläkänkäälle. Lohen kalastus oli näin korkattu tältä kaudelta, illan saaliina em. harjus eikä muuta. Keli oli sateisen tumma, kun aamulla ajelimme jokea alaspäin. Luulisi veden pinnan nousevan näillä sateilla. Saavuimme Kuoppilasnivalle, jossa porukkaa oli melko paljon. Ajettiin vielä muutama kilometri alaspäin Yläkänkään alustaan ja kalastettiin Kuusiniemen väylää. Paikalla ei ollut meidän lisäksi ketään muita, joten saimme kalastella rauhassa. Eivät edes ne ”suurlohet” säikyelleet. Paikka on melko mielenkiintoinen kalastuspaikka jos tykkään suuresta virrasta. Hiukan alaspäin mentöessä on tosi hyvä, muutaman miehen, lohestuspaikka törmän alla. Paikan tunnistaa tien varressa

olevasta rautaketjuesteestä. Kuusiniemen tutustumisen jälkeen siirryttiin iltapäiväksi ja luvan loppuun Outakoskelle. Siellä ei ollut muita lohienkalastajia. Saalina sieltä oli muutama harri. Sää oli edelleen kylmä ja vesisateinen. Oli aika miettiä tulevan viikon juonia lohien päännoksi.

ma 14.6.–ti 15.6. Alaköngään Boratbokcalla

Maanantaina luvan aloitus ei tuottanut tulosta ja huhut Alaköngäältä saaduista kaloista saivat meidät päättämään alas lähtöön. Niinpä suuntasimme tiistaiamuna kello 7.00, auton keulan kohti Alaköngästä. Ilma oli pilvinen ja kylmä, lämpöä vain noin 5 astetta. Tiistaina päättyi ajoverkko- eli kulkutuskalastus eivätkä, puheiden mukaan, ajoverkkomiehetkään olleet saaneet koko keväänä mitään. Tuumin, että onkohan Tenossa lohta ollenkaan. Nivajokisuusta Museotietä Alaköngäälle ajettuamme aloitettiin kalastus viivyttämättä. Paikalla ei ollut montakaan kalastajaa. Alempana parkkipaikasta, Boratbokcan alueella, oli vain kaksi perhomiestä. Sen perhokalastusalueellahan saa kalastaa näin aikaisin kesästä tavallisella rantaluvalla ilman arvontoja. Kalastuslupien rajoitettu myynti Boratbokcalla alkaa vasta 20. kesäkuuta.

Nousimme Tommin kanssa kosken alustasta ylöspäin vajaan kilometrin matkan ja tapasimme kaksi miestä poolin näköisessä paikassa istuksimassa. Veden vähydestä johtuen kulku rannassa tapahtui periaatteessa koskessa. Normaaliveidellä näillä main huilaa vettä todella paljon. Istuttiin rinkiin ja Tommi avasi keskustelun miesten kanssa kysymyksellä ”*Kuinkas sitä täällä Alaköngäällä tämä perhokalastus poolissa tapahtuu?*” Vanhempi miehistä vastasi, että ”*Eipä me olla tietoisia asiasta kun ei kalasteta, ollaan vain kaljalla tässä rannassa*”. Me mietittiin että, mihinkä he noita lohivapoja mahtavat sitten tarvita. Me oltiin saatu kasattua vavat kuntoon miesten poistuttua paikalta. Paikalla oli noin puolen kymmentä miestä ja me seurattiin

kalastuksen kulkua. Se näytti olevan kiven taustojen koluamista ilman jonotusvuoroja. Viiden tunnin kalastuksen jälkeen nousimme koskelta pois. Suuntasimme auton Nuorgamiin päin ja kävimme katsomassa kylässä olevaa EU:n pohjoisinta viinakauppaa – vain ulkoa päin. Takaisin tullessa seurassimme Boratbockan perhokalastusalueen törmällä ajoverkkomiesten touhua kalastusvalvojien kanssa. Miehiä oli paikalla kolme venekuntaa ja rannassa oli kolme perhokalastajaa. Touhu näytti todella hurjalta, kun verkkomiehet heittivät ajoverkon veteen aivan vyötärön syvyyteen kahlanneen perhomiehen yläpuolelta. Luvantarkastajat sanoivat eilen ajoverkkomiesten soittaneen heille, että Siirin montun reunassa on perhomies edessä. Olivat sanoneet vetävänsä miehen verkkoon jos ei älyä itse siirtyä rannalle. Tarkastajat olivat käyneet sanomassa perhostajalle, että noutaja saapuu jos et tule pois. Seurattiin touhua noin tunti, eivät saaneet verkkomiehet mitään. Ajettiin Utsjoen kylän kautta mökille. Matkalla katsastettiin meilä uusia kalastuspaikkoja ilman saalista.

ke 16.6. Lunta ja räntää Dallaksessa

Aloitettiin keskiviikon kalastus totutusti Dallaksessa, ilma oli todella kylmä. Yöllä oli ollut pakkasta pari astetta, eipä ollut hyttysiä eikä paarmoja. Poolilla ei ollut muita, ei lohiakaan. Iltapäivällä alkoi sataa lunta, joka muuttui nopeasti rännäksi. Silloin olivat niin miehet kuin varusteetkin kovilla. Hardyn vahakangastakin piti onneksi pintansa. Kalastin lumisateessa kuutosvavalla harjuksia, joita sainkin. Muutaman hyvän kokoisenkin. Titin pintakäynnin jälkeen vaihdoin takaisin lohivivekeisiin. Oli pahan kerrassaan kokemus kalastaa lohta Tenolla lumisateessa. Ei tuntunut kesäkuun puoliväliltä. Sateen loputtua oli viereinen Ailigastunturi aivan valkoinen. Poolille saapui mies Karikasniemeltä ja sanoi, että tiellä on lunta noin kymmenen senttiä. Oli kuulemma hiukan hankalaa ajaa kesärenkailla mäkistä tietä räntä-

sateen sokaisemana. Poistuimme Tommin kanssa poolilta lähes kahdeksan tunnin rupeaman jälkeen. Mökillä nautittu kuuma totti maistui taivaalliselta ja tuntui siltä, että sen oli kyllä ansainnut. Ruokailun jälkeen mentiin vielä illaksi kalaan Inarijolle, Haukikalliolle. Sää oli hiukan parantunut. Satoi vain hiljaksen vettä, ei lunta ja lämmintä oli kuusi astetta. Siinä poolissa repulla istuessa tuli mieleen viime kesän hehkutukset Sunnybeachistä ja norjalaisista kunnottarista auringonotossa hiekkarannalla. Nyt ei valunut hiki jos nyt ei tuskan hikeä lasketa. Yrittänyttä ei laiteta, on vanha sanonta ja nytkin se piti paikkansa. Kun tilanne alkaa olla toivoton, niin silloinhan se aina ottaa, meinaan se kala. Olin sitonut siiman päähän hiukan erikoisen sidoksen viimetalvisten kerhopuheiden perusteella. Talvellahan oli puhetta Spey-perhoista. Siimassa oli *The Purple King*. Se löytyy Mikael Frödinin kirjasta *Classic Salmon Flies*. Perhosta ei ole tässä kuvaa syystä, että se riekaloitui seuraavien päivien aikana. Ei kalojen johdosta vaan pusikoiden. Kello 20.45 perhoon tömpsähti kala, joka antoi melkoiset kyydit siimalle. Muutaman hypyn jälkeen sain talutettua lohien rantaan. Saaliina oli parikilonen kirkas meritaimen, ei nousulohi. En todellakaan tuntenut pettymystä, vaan puhdistin taimenen. Tiedossa oli siis kraavitaimenta. Vesi näytti olevan hyvässä nousussa viimepäivien sateiden johdosta.

Inarinjoki

to 17.6.–ja 19.6.
Hiukan jo lämpenee

Aloitettiin Tommin viimeinen kalastuspäivän aamukalastus rännistä sekä Mustakosken alaosaan. Päivällä tultiin Haukikallion kautta mökille syömään herkullista suolataimenta. Lopetettiin päivän kalastus illalla Torvikoskella, joka on muuten alaosaan yllättävän mielenkiintoinen paikka. Alaosassa on matalalla vedellä vaarana kahlata vahingossa Norjan puolelle, koska syväväylä menee parhaillaan noin kolme metriä leveänä uomana Suomen rannassa. Perjantaina Tommi lähti kohti Joensuuta ja kymmenen kilometriä ajettuaan viestitti ”*Hirviä tiellä!*” Jäin näin Karigasniemelle jalkamieheksi, mutta syytä paniikkiin ei ollut. Kalastajan Majatalolta löytyy aina joku kyytikaveri. Menin Dallasiin Kettusen Pasiin ja Jussin kanssa. Poolilla oli myös Syrjäsen Lauri ja Turusen Seppo. Sepon kanssa sovin, että pääsen hänen kyydissä kotiin tulevana maanantaina. Puolenpäivän jälkeen alkoi aurinko paistaa ja lämmitti kelin mukavaksi. Perjantaipäivänä ei tapahtumia poolilla, mutta kalastus oli todella nautittavaa vesisateisten päivien jälkeen.

Heti lauantaiamusta minulla oli edessä muutto mökistä Kalastajan Majatalon kommuuniin. Muutto sujui hienosti Pasiin autolla. Menttiin muuton jälkeen taas Dalvadaasiin. Sää on lämminnyt, aurinko paistoi ja titit hypivät poolilla. Soutajat saivat Norjan puolelta muutaman titin. Kalaa oli liikkeellä. Löytyisi vain se ottiperho. Porukkaa ei ollut meidän lisäksi kuin muutama kaveri. Turusen Seppo kalasti Nilijokisuulla. Juteltiin Pasiin kanssa lohien kalastamisesta verraten taimenen pyyntiin. Todettiin, että kyllä lohestus vaatii aivan erilaisen näkökulman kalastamiseen sekä erittäin hyvät hermot. Minulla oli alkamassa toinen viikko eikä ns. lohien tärpejä ollut vielä ensimmäistäkään, toisaalta meritaimenesta sain jotain hyvitystä. Lohien kalastus perustuu näin alkukesästä nousevan lohien pyytämiseen, eli poolilla odottamiseen.

Paikalla on oltava kun lohi aloittaa nousun ylävirtaan. Virta voi tuntua ja ollakin aivan tyhjä, mutta muutaman hetken päästä jo täynnä nousevaa lohta. Toisaalta odottamista kiihottaa puheet saaduista suurlohista ja siitä, että niitä todellakin siellä virrassa on. Ennen poolilta poistumistamme istuttiin vielä vene-rannassa ilta-auringon lämpimässä paisteessa ja seurattiin Jussin harjuksen kalastamista. Maiseman kauneuteen ja lämpimään säähän mykistyneinä sanoimme melkein yhteen ääneen ”Tätä se Tenolla lohienkalastus on, ei tässä saalista tarvita”. Saavuttuamme kello 22.00 kommuuniin oli tämänkertainen kalastusvuoro kestänyt noin 13 tuntia

su 30.6. Rouvalle kylmä herätys

Kettuset ja Lauri pitivät sapattia, mutta me innokkaat (Turusen Seppo ja minä) suunnistimme aamulla Dallasiin. Paikalla oli jo kolme kaveria Iisalmi–Kuopio suunnasta. Pojat olivat olleet poolilla koko yön ja aamulla neljän tietämissä heillä oli ollut kiinni kunnon lohi. Tartutus oli tapahtunut poolin lähtöpaikalta ja kala oli vienyt vapamiestä noin sata metriä alaspäin suvantoon ja päässyt sitten irti. Paikalla oli myös muutamia soutajia. He saivat heti aamusta muutamia tittejä. Kalaa edelleen oli siis nousussa. Puolen päivän aikoihin seurasin, kun eräs soutaja väsytti noin 10 kg lohta. Hän näytti sen minulle veneestä koukkauksen jälkeen. Soutajat saivat kalansa Norjan puolelta rantaa, jonne meidän heittotaidot eivät yltäneet. Eräs soutuporukka oli nähtävästi soutanut pitkän vuoron, kun perässä istuva rouva putosi yhtäkkiä veneestä. Nukahti varmaankin, onneksi putoamispaikassa oli matalaa ja suurempaa vahinkoa ei näin ollen tapahtunut. Rouva sai vain viileän äkkiherätyksen. Sää oli todella aurinkoinen, voitiin kalastaa illallakin vielä paitahihaisillamme. Olimme taas Sunnybeachsilla. Joensuussa satoi kuulemma vettä. Kalastuksemme päättyi rauhoitukseen ilman tapahtumia.

ma 31.6. Hyvä ja onnistunut reissu

Lohenpyytäjä Olli Koskinen oli myös saapunut tämän kesäiselle Tenon reissulle, mutta minulta reissu oli jo lopussa. Tältä reissulta saaliina minulla oli puoliksi syöty meritaimen ja Sepolla kaksi taimenta sekä savustimeen laitettavaksi joitakin harjuksia. Mietittiin Sepon kanssa kotimatalla olisiko kalastussuunnitelmia pitänyt muuttaa kesken reissun ja kalastaa pelkästään meritaimenia. Olisihan nyt matkanteko helpompaa jos kotiin viemisinä olisi puolenkymmentä parinkilon meritaimenta. No, sitä kun on lohenlumoissa, niin muutapa siinä suunnitelmia. Mielestäni reissu oli hyvä ja onnistunut: kelit olivat vaihtelevat, sain kalastaa Tenolla lumisateessa, löysin Tommin kanssa ainakin yhden kilpailukykyisen poolipaikan, sain meritaimenen, kalastin hyvässä seurassa, nautin maisemista ja vietin lomaa. Mitäpä sitä lohesta ja muuta tarvitsee.

Tässä kohdin täytyy tv-myyntikanavien tavoin sanoa, että ”Eikä tässä vielä kaikki, vaan...” Seuravana joitakin tekstiviestejä:

Olli Koskinen, 22.6. kello 16.46 ”Eilisen olin Dalvadasissa kaatosateessa illan, myöhemmin selkeni, veneestä saivat pari jalkaa, rannalla hiljais-ta, ei vielä oikein nouse. Mutta mukavahan täällä.”

Pasi Kettunen, 24.6. kello 22.39 ”Jussi, 4,5 kg”. Viimevuotisen seuran lohikisan voittaja, Jussi, oli saanut Dallasista 4,5 kilon lohen.

Olli Koskinen, 1.7. kello 20.27 ”Lohi nousee, lähetäänkö Tenolle?” Oli torstai-ilta ja olin juuri tullut Nokisenkoskelta kalasta vaimon kanssa. Vastasin Ollille, että ”Kesälomaa olisi vielä ensi viikko jäljellä. Milloin lähdetään?”

Olli Koskinen, 1.7. kello 22.33 ”Milloin vaan... vaikka huomiasiltana auto käyntiin ja ongelle.... Katos Eero, hei nyt ihan oikeesti!” Kun sitten vastasin Ollille,

niin olin jo varannut majoituksen Karigasniemeltä ja niin lähdettiin uudemman kerran matkaan Tenolle perjantai-iltana.

pe 2.7. Lapinhulluus

Hirviä, hirviä niitä tuntui riittävän tällekin matkalle. Saatiin alkumatkasta myös töyhtöhyppä tuulilasiin. Matka eteni vahingoitta. Mietin siinä ajaessa, että onko minuunkin iskenyt tunnettu lapinhulluus, kun olen menossa takaisin Tenolle oltuani vain viikon muualla. No, Olli on kyllä hullumpi. Hän oli kotona vain pari päivää. Asian otti myös Olli hetken päästä esille. Olli sanoi miettineensä parin vuoden takaista marraskuista keskusteluumme kerhon ulkopuolella. Olli mietti silloin lähtemistään ensimmäiselle nousulohen ihmeelliseen maailmaan, Tenolle kesällä 2003. Neuvoin tuolloin Ollia unohtamaan tuollaiset suunnitelmat, koska ensimmäinen Tenon reissu tulee uskomattoman kalliiksi. Olli sanoi miettineensä koko talven sanomaani ja nyt, kun saavuttiin Rovaniemelle, hän sanoi ymmärtävänsä mitä olin tarkoittanut. Siitä ensimmäisestä Tenolle oli hänelle jäänyt sellainen polte nousulohen pyyntiin ja Lapin maisemalliseen lumoon, että tämän kesäisen 14 vuorokauden reissun jälkeen vain kaksi päivää Joensuussa ja taas hän oli menossa Tenolle.

Majoituksemme muuttui matkanteon yhteydessä Kinnarin soiton myötä. Kinnarin kaverilla Utriaisella Jannella on talo Inarinjoella ja hän oli vailla kotivahtia. Utrianen on töissä Tenon Eräkievarissa, Rovisuvannossa, kokkina ja työpäivät näin kesäisin venyvät pitkiksi. Kotona Jannella on lapinkoira Peikko ja Kisu-kissa. Sovittiin, että me Ollin kanssa hoidamme koiraa ja kissa tulevan viikon majoitusta vastaan. Sijainniltaan Jannen talo on tosi hyvällä paikalla. Kotiranta on ns. Tittikari, jonne lohituristi ei maita myöten tahdo päästä, koska ympärillä on yksityistä asutusta ja peltoja.

la 3.7.–ti 6.7. Oliivi Sarvijaakko toimi

Kalastettiin Dallasissa ilman tapahtumia sunnuntain rauhoitukseen. Maanantai-illan kalastus jatkui hienossa auringonpaisteessa, ainoana mutkana asiassa oli puheet lohettomasta vuodesta. Tämän kesän saaliit olivat olleet surkeita. Joessa oli kyllä kalaa, mutta niin vähän.

Tiistaina Janne piti viikkovapaata ja me kalastettiin Culloveig-koskella. Jaettiin ryhmä sitten, että Olli meni Jannen kanssa kokeilemaan lohen soutamista ja minä jäin rannalle heittämään. Sain olla alkuillan aivan yksin koko koskella. Loppuillasta paikalle tuli kaksi vaasalaiskaveria. Pyöritimme siinä poolia verkkaisesti, pitäen välillä taukoa. Pitkin iltaa oli pientä tärppäilyä havaittavissa. Harjuksia oli kyllä yllättävän vähän paikalla. Veden korkeus oli nyt normaalin kesän mitoissa. Culloveign kalastus tapahtuu niin, että perhoa uitetaan aivan rantaveteen asti. Itsekin sain hyvän tärpin, niukaksi sidottuun Mar Lodgeen, aivan 15 sentin rantavedestä. Heitin samoilta jaloilta toisen kerran ja taas varovainen tärppi. Takanani tuleva kaveri oli noin 150 metrin päässä itsestäni ylöspäin. Ajattelin, että nyt kyllä vaihdan perhon, ei se voi noiden kahden muun perhostajan kalastusta haitata. Uitettava perho ylös ja siimaan kiinni mikäpä muu kuin Kettusen Pasin sitoma, kolmihaara nro 8, Oliivi Sarvijaakko. Sain heitettyä perhon virran reunaan ja siinä oli välittömästi lohi kiinni. Titti nousi valtavaa vauhtia ylöspäin. Vapani osoitti vielä alaspäin, kun kala jo hyppäsi ylävirrassa. Kelasin äkkiä siimaa sisälle samalla, kun nousin rantavedestä pois. Vapa tietenkin pystyssä. Sai tuntuman loheen, joka olikin yllättävän täynnä virtaa. Pohjasiiman tullessa esille päätin, että nyt on leikit leikitty ja painostin kalan rantaan. Kala oli 70 senttiä pitkä tukeva titti. Painoa sillä oli, myöhemmin Eräkievarin digitaalilla mitattuna, 2,980 kg. Jäin näin jalan mitasta kaksikymmentä grammaa. Olli lähetti minulle tekstarin yöllä, kello 01.20, että he soutavat Jannen kanssa hyvää tittipaikka vielä

parituntia. Kalan saadessani, noin kello 02.30, aurinko paistoi ja ilma oli lämmin. Kolmen maissa poikien tullessa soutuhommista pois oli meikäläinen kuin hangonkeksi rannassa. Talolla kala leikattiin halki ja pienempi filee suolattiin syötäväksi. Näin oli muuten sovittu jo ennen kalaan lähtöä. Eihän mikään ole niin hyvää kuin tuore Tenon kraavilohi. Kaatoryypyt otettiin myös talolla autoilun jälkeen.

Erkka & titti

ke 7.7.–to 8.7. Tittikarilla ja Haukikalliolla

Aurinko paistoi keskiviikkona täydeltä terältä, kun me vietiin ”kotirannan” hiekalle porontaljoja, polttopuita sekä tietenkin kylmää olutta rantaveteen odottamaan päivän koitoksia. Kalastuspäivän painuessa iltaan todettiin, että eipä mukavampaa voisi olla missään, vaikka päivän saalis jäikin vaatimattomasti muutamaan harjuksen. Nähtiin kyllä hyppiviä tittejä ja illalla myös yöyrempiä pomppuja. Oltiin taas Sunnybeachilla. Torstaina Haukikalliolla heitettiin ringissä, jossa oli paikalla muun muassa Heimo Turunen ja Jouko Keto. Päivän rupeama ei antanut

kuin muutaman tärpin ja hyvänmielen juttujen ohella. Rannalla kuultua ”Siittiö ui innoissaan eteenpäin ja kysyi ensimmäisiltä vastaan tulijoilta. Missä se munasolu oikein on? Vastaan tulleet karvaiset turilaat vastasivat. Ei myö tiijetä, kun myö ollaan hammaspeikkoja”. Pitää kyllä sanoa, että lohenpyynti on herrasmiesseurassa mukavaa. Vielä kun kalat hyppisivät siimassa, niin ei olisi paremmasta väliä.

pe 9.7.–la 10.7. Viimeinen kalastuspäivä ja kotiin

Vietettiin viimeiset hetket Ollin kanssa kahdestaan Culloveigissa. Sieltä oli kuulemma saatu kalaa. Lounaaksi valmistin meille Trangialla pussista Kanaa Intialaisittain ja Olli kehui sopan taivaisiin. Taisi mies olla jo kalastuksesta näännyksissä. Itse ainakin olin. Olihan minulla jo menossa kesän yhdestoista Tenon kalastuslupa. Viimeinen lupa tuotti muutaman aamutärpin ja kokopäiväisen auringonpaisteen. Nukuttiin jokunen tunti ja lähdettiin sitten kotimatalle, joka suoriutui hyvällä mielellä. Olihan minulla makuupussiin käärittynä jäinen pala Atlantin lohta. Perillä kotona oltiin lauantai-iltana ja niin oli Tenon lohestukset ohi tältä vuodelta. Myöhemmin kesällä selvisi, että Utsjoella oli ollut heinäkuussa 13 hellepäivää ja muualla Suomessa vain vesisadetta. 🌸

Muille sattunutta Pasi lohenvyrstö kainalossa

Uskoakseni kesän paras Tenon tapaus sattui Kettusen Pasille Dallasin ringissä eräänä päivänä. Poolin ringissä oli ollut, meidän seuran porukoiden lisäksi, pari uutta lohestajaa Helsingistä. Koko päivään ei ollut tapahtumia. Vuoro laskuun oli Laurilla, mutta hän oli antanut vuoronsa ensikertalaiselle. Kaveri oli kävellyt Dallasin laskun aloituskivelle ja heittänyt perhon uimaan. Vapa oli taipunut välittömästi ja pojat olivat katsoneet leiristä, että taitaa kaveri saada titin. Miesten juostessa rantaa alaspäin oli Pasi tuumannut, että taitaa olla jalka. Vapa-

miehen kaveri oli tullut hetken päästä leiriin ja kysynyt olisiko jollain lohikoukkua, kun he eivät muuten saa kalaa ylös. Lauri oli sanonut kaverille, että ei koukkua tarvita jos ei ole kymppiluokan lohi kiinni. Pasi oli lähtenyt katsomaan tilannetta. Vapamies oli ollut jo melko alhaalla, lähellä Teppanan reunaa. Kelalta oli melkein kaikki siimat ulkona ja kala oli noin kahden sadan metrin päässä jo lähellä puista lohipatoa. Pasi neuvoi miestä laittamaan kelan jarrun aivan kiinni ja aloittamaan kalan ylöspäin nostamisen. Niin he olivat sitten kävelleet takaperin ylöspäin, kelaten lohta lähemmäksi. Tulihan se kala, jonkin ajan päästä väsyneenä jo rantavedeen. Pasi koki elämänsä yllätyksen, kun meni nostamaan tätä jalkaluokan lohta rantavedestä. Suurlohen kiperä mulkaisu Pasia kohden oli ollut miehelle veret seisauttava kokemus. Kettunen oli miettinyt, ehkä siitä koukusta olisi nyt kuitenkin apua. Vaan ei auttanut muu kuin miehen taipua nilkkaveteen ja tarttua lohta pyrstöstä kiinni. Kala ei ollut liikahtanut mihinkään, ei ainakaan rantaan päin. Kettunen huusi vapamiehen kaverille, että nyt äkkiä lohta päästä kiinni ja lohi rantaan. Niin kaverit kantoivat suurlohen rantaan toinen päästä, toinen pyrstöstä. Oli kuulemma vapamiehen ensimmäinen Tenolainen lohi. Ilman Kettusen neuvoja se olisi kyllä jäänyt saamatta. Tenon Eräkievarissa Janne oli mitannut lohelle painoksi 12,8 kiloa. Aloittelijan onnea, hyvä niin.

Opettajan taidolla

Dallasissa oli eräänä aamuna pari lohimiestä ringissä ja he kysyivät minulta tunsinko Syrjäsen Laurin Tampereelta? Vastasin heille tuntevani. Pojat kysyivät, oliko Lauri tosiaan koko kesän Tenolla kalassa ja piti asentoa Kalastajan Majatalossa Karigasniemellä. Sanoin pojille, että kun jätät lähtevät niin Syrjäsen saapuu ja on kauden loppuun Tenolla (20.8.). Kaverit ihmettelivät kuinka Laurin varat riittävät lupiin, majapaikan maksuun sekä syömisiin. He miettivät, että Lauri se ei maksa majoituksesta mitään vaan on Ka-

lastajan Majatalossa mainosmiehenä. Sanoin pojille, että Syrjäsen maksaa kulunsa ja lupansa siinä missä muutkin. ”Onhan Syrjäsellä rahhaa! Miljonääri-Latella.” Kyllä se on niin, että Laurin kokemukset ja taidot lohivesillä, jos ne ostetaan, niin ei taida yksi euro miljoona riittää. Aloittelevalle sekä muillekin lohenkalastuksesta kiinnostuneille hyvä vaihtoehtoinen tapa on aloittaa harrastus Syrjäsen Laurin kurssilla Karigasniemellä. Niillä kursseilla sattuu ja tapahtuu aina. Tänäkin kesänä sattui mukavasti, kun Lauri oli opettamassa kahdelle kaverille lohenpintaperhokalastusta Dalvadasissa. Yllättäen lohi nousi Laurin pintaperhoon ja tartutus onnistui. Lohi oli perhossa kiinni ja alkoi väsytyt. Hetkeä myöhemmin oli lohi rannassa ihasteltavana. Kurssilaiset saivat näin hyvät neuvot reilun kokoisen lohen väsytyksen kera. Oppilaat saivat myös saalista myöhemmin.

T a r j o u s

Ensivuotta ajatellen teki Utriaisien Janne majoituksesta huipputarjouksen Tenon Eräkievariin. Sitä voi kysellä Jannelta seuran jäsenet numerosta (016) 676 040.

Eräkievari sijaitsee Tenon rannassa, Culloveig-koskesta ylöspäin noin 500 metriä.

Lisätietoja löytyy netistä osoitteesta:

<http://personal.inet.fi/luonto/tenokievari>

Tenoterveisin
Eero Kuittinen

Kuvat Olli Koskinen

JOENSUUN PERHOKALASTAJAT RY

www.joensuunperhokalastajat.cjb.net

Yhdistys on perustettu 1984, syyskokouksen päättämä hallitus vuodelle 2004:

<i>Puheenjohtaja</i>	Matti Kettunen	puh.	k. 744 452 t. 267 5530
		gsm	050 539 4393
		s-posti	matti.kettunen@jns.fi
<i>Varapuheenjohtaja</i>	Olli Koskinen	gsm	050 555 9169
		s-posti	olli.koskinen@joensuu.fi
<i>Sihteeri</i>	Heikki Makkonen	puh.	k. 824 905 t. 263 7252
		gsm	050 597 1896
			heikki.makkonen@erisoft.fi
<i>Rahastonhoitaja/ jäsenasiat</i>	Jarmo Pehkonen	gsm	k. 0400 122 181 t. 044 585 2373
		s-posti	jarmo.pehkonen@luja.fi jpehkone@saunalahti.fi
<i>Jäsen</i>	Kari-Jussi Kinnari	gsm	0500 758 294
<i>Jäsen</i>	Juha Rytönen	gsm	050 428 5102
		s-posti	juha.rytkonen@kontiolahti.fi
<i>Jäsen</i>	Juuso Aaltonen	gsm	050 527 7982
		s-posti	juuso.aaltonen@joensuu.fi

Sanomalehti **KARJALAINEN** on seuran tiedotuslehti. Sen perjantain järjestöpalstalla ilmoitetaan kaikista mahdollisista tapahtumista tai muutoksista, joita on tullut **Tuikissa** ilmoitettuun ohjelmaan.

Seuraava Tuikki ilmestyy JOULUKUUSSA. Aineiston viimeinen jättöpäivä on 3.12.2004. Toimita Tuikkiin tuleva aineisto suoraan taittajalle sähköpostitse osoitteella: maarit.ignatius@surfeu.fi tai postitse osoitteella: Kalevankatu 30b A 9, 80100 JOENSUU. Aineistoa ottaa myös vastaan Matti Kettunen, s-posti: matti.kettunen@jns.fi tai osoitteella: Tuulikinkatu 11 B, 80260 JOENSUU.